

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

33. De iucunda et amabili visione Henrici Imperatoris, quam habuit Romæ
in Ecclesia B. Mariæ maioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

LIBER VIII.

951

& sanctorum hominum, & chorus ille cælestis decantabant, Dominæ eiusque filio, ipsa quoque vocem suam exercuit in Christi præconio. Et sic quidem per mediū chori fasta est illa processio. Cumque ventum fuissest ante altare, quæsitum est à quibusdam sanctorū, quis haberet Missam celebrare. Et inquit beata virgo: Adeſt Bonitus præſul verè bonus & fatus dignus, cui hoc officiū debeat committi. Audiens hoc ille, pauebat & retrahebat ſe, cuius rei lapis, qui ei cefſit, adhuc seruat indicium. Tandem quæſitus & inuentus eſt, deductus & præſentatus illi beatæ congreſationi, & ministratibus sanctis, veſte nuptiali ornatus eſt, ac diuino altari applicatus. Et postquam dedit in celebratione sancti operis decus, ac decēter consummauit, Beata virgo valeſaciēs dilecto ſuo, pro munere cæleſtem veſtem ei dedit: Res eſt nota ſatis: & apud Alueruenses admodum celebris, maximè autem in ciuitate Alverniæ, quæ dicitur Mons clarus, & viſque ho- die monſtratur populo veſtimētum illud cæleſte, cuius materies & contexturæ modus à nullo hominum dignosci potest, & eſt eximijs candoris, miraque leuitatis ac lenitatis.

Joannes Nauclerus in Chronicis Tomo 2 generatione
34. de iucunda & amabili viſione Henrici Imper-
rat quā habuit Rome in Ecclesia B. Marie matrona.

CAP XXXIIII.

H Enricus eius nominis ſecundus, vel ve-

R 2

alij

952 COLLATION. SACRAR.
alij volunt, primus Imperator, ingrediens vr-
bem Romanam, solebat semper primā noctem
in Ecclesia S. Mariae maioris manere. Con-
tigit autem semel, quod dum solitarius ora-
ret, visus sit sibi Christus Pontificalibus indu-
tus procedere Missam celebraturus: quem se-
quebatur S. Laurentius, & loco subdiaconi
Vincentius, post hos virgo Dei genitrix cum
multitudine virginum & angelorum, dehinc
Ioannes Baptista cum Patriarchis & Proph-
etis: post hos Petrus & Ioannes cum ceteris
Apostolis & Euangelistis, S. Stephanus cum
Martyribus, S. Martinus cum Confessoribus,
Angeli incepérunt introitum. Suscepimus
Deus misericordiam, & dum cantaretur, De-
& beatam virginem imitantes, extēderunt di-
gitos in Henricum. Post Euangeliū indi-
cibili iubilo Angelus librum deosculatum à
Christo presentauit B. Marie, & post eam om-
nibus per ordinem deosculādum, demum in-
nuit beata virgo Angelo, ut porrigeret librum
etiam Henrico ad osculandum, dicens: Præbe
ei pacis osculum, cuius mihi virginitas placet:
& cum præ nimio gaudio raptus, nesciret ad
plenum intēdere, angelus ipsum in neruo tan-
gens, dicit: Hoc tibi erit signum dilectionis
Dei propter tuam castitatem & iustitiam, &
einde usque ad mortem claudicabat, ex quo
euentu vocatus est Henricus claudus.

L
cius
runt,
Nau
ueni
dem
coep
dent
pedi
sieur
omni
ua:
go,
tran
tein
Ex
m
v
y
3
C
pos
diu
scri
inf
sed
lisp

Licet autem hic Henricus & Kundegundis eius vxor in virginitate voluntaria permanescerint, tamen (ut ibidem in generatione 35. refert Nauclerus) instigante diabolo grandis interuenit perturbatio. Nam Henricus Kundegundem cum quodam milite suspectam habere coepit, sed beata virgo se expurgans, super candentes vomeres (vtror verbis Naucleri) nudis pedibus incessit per 15. passus, dicens: O Deus, siue me non solum ab Henrico, sed etiam ab omnibus viris intactam nouisti, ita me adiuua: ad quae audita est vox: Nihil dubita o virgo, te liberabit Virgo Maria, & sic illæsa pertransiit, vixit usque ad annum 1039. Post mortem multis claruit miraculis,

Ex vita S. Anselmi Cantuarien. Archiepiscopi ab Edimero Anglo eius coniuctore conscripta. Anselmus in extasi raptus, videt mundi pericula, & veri monachatus felicissimam securitatem. (Quæ vita habetur in operibus B. Anselmi, & in Tomis Surij 21. Aprilis.)

CAP. XXXIIII.

Cum Diuus Anselmus totam suæ mentis intentionem in contemptu mundi composuisset, & his solis quæ Dei erant, totum studium suum infixisset, vt mores sui à dictis & scriptis suis, in nullo discordarent, contigit, vt infirmitate correptus, grauiter affligeretur. sed ipse in Deo semper existens, languore paupisper sedato, extra se per mentis excessum ra-

R 1 7

ptus,